

INTROIT 4 Esdras 2: 34-35

Réquiem aeternam dona eis, Dómine: et lux perpetua luceat eis. (Ps. 64: 2, 3) Te decet hymnus, Deus, in Sion, et tibi reddetur votum in Jerúsalem: exaudi orationem meam, ad te omnis caro véniet. Réquiem aeternam dona eis, Dómine; et lux perpetua luceat eis.

COLLECT

Fidélium, Deus, ómnium cónditoris et redémptoris: animábus famulórum famularúmque tuárum remissióne cunctórum tribue peccatórum; ut indulgéntiam, quam semper optavérunt, piis supplicatióibus consequántur. Qui vivis et regnas, cum Deo Patre in unitáte Spíritus Sancti, Deus, per ómnia sǽcula sǽculórum.

LESSON Apocalypse 14: 13

In diébus illis: Audívi vocem de cælo, dicéntem mihi: Scribe: Beati mórtui, qui in Dómino moriúntur. Ámodo jam dicit Spíritus, ut requiéscant a labóribus suis: ópera enim illórum sequúntur illos.

GRADUAL 4 Esdras 2: 34-35

Réquiem aeternam dona eis, Dómine: et lux perpetua luceat eis. V. In memória aeterna erit justus: ab auditioñe mala non timébit.

TRACT

Absólve, Dómine, ánimas ómnium fidélium defunctórum ab omni vínculo delictórum. V. Et grátia tua illis succurénte, mereántur evádere iudícium ultiónis. V. Et lucis aeternae beatitudine pérfrui.

SEQUENCE

Dies iræ, dies illa,
Solvet sǽclum in favilla:
Teste David cum Sibylla.

Quantus tremor est futurus,
Quando judex est venturus.
Cuncta stricte discussurus!

Tuba, mirum spargens sonum
Per sepúlchra régiónum.
Coget omnes ante thronum.

Mors stupébit, et natúra,
Cum resúrget creatúra,
Judicánti respousura.

Liber scriptus proferétur.
In quo totum continétur,
Unde mundus judicéatur.

Judex ergo cum sedébit,
Quidquid latet apparébit:
Nil inúltum remanébit.

Quid sum miser tunc dicturus?
Quem patrónum rogatúrus,
Cum vix justus sit secúrus?

Rex treméndæ majestatis,
Qui salvándos salvas gratis,
Salva me, fons pietatis.

Recordáre, Jesu pie,
Quod sum causa tuæ viæ:
Ne me perdas illa die.

Quærens me, sedísti lassus:
Redemísti crucem passus:
Tantus labor non sit cassus.

Juste judex ultiónis,
Donum fac remissiónis
Ante diem ratiónis.

Ingemíscō, tamquam reus:
Culpa rubet vultus meus:
Supplicánti parce, Deus.

Qui Maríam absolvísti,
Et latrónem exaudísti,
Mihi quoque spem dedísti.

Preces meæ non sunt dignæ:
Sed tu bonus fac benígne.
Ne perénni cremer igne.

Inter oves locum præsta,
Et ab hædis me sequéstra,
Státuens in parte dextra.

Confutátis maledictis,
Flammis ácribus addictis:
Voca me cum benedictis.

Oro supplex, et acclínis,
Cor contrítum quasi cinis:
Gere curam mei finis.

Lacrymósā dies illa,
Qua resúrget ex favilla,

Judicándus homo reus.
Huic ergo parce, Deus:

Pie Jesu Dómine,
Dona eis réquiem. Amen.

GOSPEL John 6: 51-55

In illo témpore: Dixit Jesus turbis Judæórum: Ego sum panis vivus, qui de cælo descéndi. Si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in aetérnum: et panis, quem ego dabo, caro mea est pro mundi vita. Litigábant ergo Judæi ad ínvincem, dicéntes: Quómodo potest hic nobis carnem suam dare ad manducándum? Dixit ergo eis Jesus: Amen, amen, dico vobis: nisi manducavéritis carnem Fílii hóminis, et bibéritis ejus sanguinem, non habébitis vitam in vobis. Qui mandúcat meam carnem, et bibit meum sanguinem, habet vitam aeternam: et ego resuscitábo eum in novíssimo die.

OFFERTORY

Dómine Jesu Christe, Rex gloriæ, libera ánimas ómnium fidélium defunctórum de pœnis inféni, et de profundo lacu: libera eas de ore leónis, ne absórbeat eas tártares, ne cadant in obscurum: sed signifer sanctus Michaël repræséntet eas in lucem sanctam: Quam olim Ábrahæ promisisti, et sémini ejus. V. Hóstias et preces tibi, Dómine, laudis offérimus: tu súscipe pro animábus illis, quarum hodie memóriam, fácimus: fac eas, Dómine, de morte transire ad vitam.

Quam olim Ábrahæ promisisti, et sémini ejus.

Cum Sanctis tuis in aetérnum: quia píus es.

Cum Sanctis tuis in aetérnum: quia píus es.